

Państwowy Fundusz
Rehabilitacji Osób
Niepełnosprawnych

DW.050.7.2018.IGR

DU. 92. 2018

Warszawa, dnia 11.07.2018r.

WYSŁANO LISTEM POLECONYM ZA POTWIERDZENIEM ODBIORU
11.07.2018
Podpis

Decyzja w sprawie interpretacji

art.33 ust.2 pkt 5 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych

Na podstawie art.10 i 10a ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2017 r. poz.2168 późn.zm.) w związku z art.196 ust.2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo przedsiębiorców oraz inne ustawy dotyczące działalności gospodarczej (Dz.U. z 2018 r. poz.650) Prezes Zarządu Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (zwanego dalej PFRON), w wykonaniu decyzji Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 16 maja 2018 r. znak: BON-III.5225.13.5.2017.IN stwierdza, że stanowisko () z siedzibą w () (zwanej dalej Wnioskodawcą) zaprezentowane we wniosku z dnia 8 stycznia 2016 r., uzupełnionym pismem z dnia 22 czerwca 2018 r., o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów prawa w zakresie stosowania przepisów art.33 ust.2 pkt 5 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U. z 2018 r. poz.511 z późn.zm.) zwanej dalej ustawą o rehabilitacji – **jest prawidłowe.**

Uzasadnienie

Pismem z dnia 8 stycznia 2016 r. oraz jego uzupełnieniem z dnia 22 czerwca 2018 r. Wnioskodawca skierował do Prezesa Zarządu PFRON wnioski o udzielenie pisemnej interpretacji art.33 ust.2 pkt 5 ustawy o rehabilitacji w zakresie planowanej likwidacji środka trwałego.

Sprawa była kilkakrotnie rozpatrywana w administracyjnym toku instancji. Decyzją z dnia 24 marca 2017 r. znak: WWO.050.7.2017.IGR/ DW.89.2017 Prezes Zarządu PFRON uznał, iż stanowisko Wnioskodawcy jest co do zasady prawidłowe. Strona pismem z dnia 12 kwietnia 2017 r. wniosła odwołanie od ww. decyzji. Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej decyzją z dnia 16 maja 2018 r. znak: BON-III.5225.13.5.2017.IN uchylił zaskarżoną decyzję w całości i przekazał sprawę organowi I instancji do ponownego rozpatrzenia.

Ustawa o swobodzie działalności gospodarczej utraciła moc z dniem 30 kwietnia 2018 r. Jednakże w myśl art.196 ust.2 ustawy Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo przedsiębiorców oraz inne ustawy dotyczące działalności gospodarczej – do wniosków o wydanie interpretacji, o których mowa w art.10 ust.1 uchylonej ustawy, w stosunku do których nie wydano interpretacji przed dniem wejścia w życie ustawy Przepisy wprowadzające (...), stosuje się przepisy dotychczasowe. Z tego względu złożony wniosek został rozpatrzony w oparciu o przepisy ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

Wnioskodawca skierował wniosek na podstawie art.10 i 10a ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Zgodnie z art.10 ust.1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej *przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu administracji publicznej lub państwowej jednostki organizacyjnej wnioski o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej oraz składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie.*

W przedmiotowym wniosku Wnioskodawca przedstawił następujący stan przyszły:

Firma Spółka z o.o. w (zwana dalej
') na mocy decyzji Wojewody Lubelskiego utraciła status zakładu pracy chronionej z dniem 1 kwietnia 2014 r. Jednocześnie na podstawie art.33 ust.7b ustawy o rehabilitacji zachowała fundusz rehabilitacji i niewykorzystane środki tego funduszu. W dniu 30 czerwca 2014 r. doszło do połączenia Wnioskodawcy z Firmą

... w trybie art. 492 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 września 2000 r. Kodeksu spółek handlowych (Dz.U. z 2017 r. poz.1577 z późn.zm.) zwanej dalej ksh, poprzez przeniesienie całego majątku Firmy ... na Wnioskodawcę.

W wyniku połączenia spółek, Wnioskodawca stał się właścicielem następujących nieruchomości:

1. położonej w ..., j, zapisanej w księdze wieczystej prowadzonej przez Sąd Rejonowy w ... pod numerem KW ... ora...
2. położonej w ..., j, zapisanej w księdze wieczystej prowadzonej przez Sąd Rejonowy w ... pod numerem KW I ...

Na ww. nieruchomościach wzniesione są budynki, na które przed połączeniem spółek ponoszone były nakłady finansowe ze środków zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych (zfron), którego dysponentem była Firma (

Nakłady te zostały tylko częściowo zamortyzowane. Obecnie Wnioskodawca planuje dokonać likwidacji środka trwałego poprzez wyburzenie budynków.

Wnioskodawca zarówno przed połączeniem, jak i obecnie, nie posiadał i nie posiada statusu zakładu pracy chronionej, a tym samym własnych środków zfron. Ich dysponentem stał się w wyniku połączenia z Firmą C.

Zdaniem Wnioskodawcy przepis art.33 ust.2 pkt 5 ustawy o rehabilitacji nie ma zastosowania w sytuacji likwidacji środka trwałego zakupionego ze środków zfron, który mnie został w całości zamortyzowany, a w konsekwencji w przedstawionym we wniosku zdarzeniu przyszłym Wnioskodawca nie będzie zobowiązany do przekazania na rzecz zfron środków pieniężnych stanowiących równowartość niezamortyzowanej części wartości budynków, w przypadku ich likwidacji polegającej na wyburzeniu.

Zgodnie z treścią ww. przepisu, fundusz rehabilitacji tworzy się ze środków pochodzących ze zbycia środków trwałych zakupionych ze środków funduszu, w części niezamortyzowanej. Ustawa o rehabilitacji nie definiuje pojęcia „zbycia”. Nie było ono także przedmiotem analizy przedstawicieli doktryny i orzecznictwa na gruncie przepisów ustawy o rehabilitacji. Z tego względu, interpretując pojęcie „zbycia środków trwałych” użyte w tym przepisie należy posłużyć się wykładnią językową, zgodnie z którą „zbycie” oznacza sprzedaż lub w szerszym

znaczeniu – przeniesienie własności pod innym tytułem. W konsekwencji pojęcie „zbycia” nie obejmuje czynności faktycznej polegającej na likwidacji środka trwałego, poprzez jego wyburzenie. Likwidacja środka trwałego nie będzie bowiem prowadzić do przeniesienia prawa własności, a wyłącznie do unicestwienia tego środka trwałego. Nie będzie także skutkować dla Wnioskodawcy uzyskaniem przez niego jakichkolwiek środków pieniężnych.

W związku z powyższym zadano następujące pytanie:

Czy przepis art. 33 ust. 2 pkt 5 ustawy o rehabilitacji, który stanowi, że zfron tworzy się ze środków pochodzących ze zbycia środków trwałych zakupionych ze środków funduszu, w części niezamortyzowanej, ma zastosowanie w sytuacji likwidacji środka trwałego zakupionego ze środków funduszu, który nie został w całości amortyzowany, a w konsekwencji, czy w przedstawionym we wniosku zdarzeniu przyszłym Wnioskodawca będzie zobowiązany do przekazania na rzecz zfron środków pieniężnych stanowiących równowartość niezamortyzowanej części wartości budynków, w przypadku ich likwidacji polegającej na wyburzeniu?

Na tle przedstawionego stanu przyszłego, stwierdzam co następuje:

Na podstawie art.10 ust.1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu administracji publicznej lub państwowej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej oraz składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie.

Wnioskodawca nie posiadał i nie posiada statusu zakładu pracy chronionej, a tym samym własnych środków zakładowego funduszu rehabilitacji osób niepełnosprawnych. Stał się ich dysponentem w wyniku połączenia z Firmą Cukierniczą „Solidarność”, regulowanego przepisami ksh. Przejęta spółka – jako były zakład pracy chronionej - zachowała niewykorzystane środki tego funduszu w związku ze spełnianiem warunków określonych w art.33 ust.7b ustawy o rehabilitacji.

Zgodnie z art.33 ust.2 pkt 5 ustawy o rehabilitacji - fundusz rehabilitacji - tworzy się ze środków pochodzących ze zbycia środków trwałych zakupionych ze środków funduszu, w części niezamortyzowanej.

Śluszenie zauważył Wnioskodawca, iż ustawa o rehabilitacji nie zawiera definicji pojęcia „zbycia”, jak również wskazał na potrzebę zastosowania w takim przypadku wykładni językowej. Powszechnie akceptowaną w orzecznictwie i piśmiennictwie jest zasada pierwszeństwa wykładni językowej przy analizowaniu treści aktów prawnych (wykładnia systemowa i funkcjonalna mają charakter jedynie pomocniczy). Odstępstwo od tej zasady jest dopuszczalne dopiero wtedy, gdy w wyniku jej zastosowania dochodziłoby do rażąco niesprawiedliwych wniosków. W drodze wykładni nie można nadać określonemu przepisowi prawa innego znaczenia niż to, które wynika z jego treści. Zastosowanie w określonym przypadku wykładni odbiegającej od podstawowego, bezpośredniego znaczenia językowego przepisu może być tylko wyjątkowo uzasadnione oczekiwaniami adresatów norm prawnych. Zgodnie z regułami wykładni językowej należy się odwołać do znaczenia jakie nadaje temu pojęciu język polski.

Zbyć to sprzedać, odstąpić coś za pieniądze, pozbyć się czegoś przez sprzedaż. W piśmiennictwie można również odnotować pogląd dopuszczający w tym zakresie szerszą kategorię czynności – tj. powodujących przeniesienie praw zbywalnych, czyli takich praw co do których istnieje możliwość przeniesienia w drodze czynności prawnej na inny podmiot. W związku z takim rozumieniem tego pojęcia, zbyciem środka trwałego będzie np. jego sprzedaż czy wniesienie aportem. W konsekwencji pojęcie „zbycia środka trwałego” nie obejmuje czynności faktycznej polegającej na fizycznej likwidacji tego środka.

Środki trwałe, które utraciły swoją przydatność i które w związku z tym nie mogą być wykorzystywane w prowadzonej działalności są wycofywane z używania, co z kolei stanowi podstawę do postawienia ich w stan likwidacji. Zarówno samo postawienie środka trwałego w stan likwidacji, jak i jego fizyczną likwidację należy prawidłowo udokumentować.

Zdarzenie gospodarcze, jakim jest wycofanie środka trwałego z używania i postawienie go w stan likwidacji, może zostać udokumentowane dowodem wewnętrznym "LT - Likwidacja środka trwałego". Podstawą do jego wystawienia może być inny dokument wewnętrzny, np. pisemna decyzja kierownika jednostki o postawieniu środka trwałego w stan likwidacji lub protokół komisji likwidacyjnej zatwierdzony przez kierownika jednostki. Fizyczną likwidację środka trwałego (postawionego wcześniej w stan likwidacji) wskazane jest udokumentować stosownym protokołem, potwierdzającym fakt zakończenia likwidacji. Z dokumentu tego powinno jednoznacznie wynikać, iż środek trwały został zlikwidowany.

Protokół fizycznej likwidacji środka trwałego sporządzany jest przez komisję likwidacyjną, a podstawą jego sporządzenia jest wniosek komisji likwidacyjnej oraz decyzja kierownika jednostki.

Z literalnego brzmienia interpretowanego przepisu wynika, że prowadzący zakład pracy chronionej ma obowiązek przekazania na zfron kwot, które otrzymał ze zbycia środka trwałego w części niezamortyzowanej. Oznacza to tyle, iż prowadzący zakład pracy chronionej ma obowiązek przekazania wyłącznie tej kwoty, która pochodzi ze zbycia tego środka, a nie z jakichkolwiek innych środków prowadzącego zakład pracy chronionej.

Z tego względu w przypadku, gdy środek trwały sfinansowany wcześniej ze środków zfron zostanie zlikwidowany poprzez jego wyburzenie - nie powstanie obowiązek przekazania wartości niezamortyzowanej tego środka trwałego na fundusz rehabilitacji, bowiem nie będzie tu miało miejsce zbycie, lecz fizyczne unicestwienie środka trwałego.

Jeżeli jednak w wyniku likwidacji środka trwałego powstaną ewentualne odzyski przedstawiające wartość handlową (np. złom), które Wnioskodawca odsprzeda, to środki uzyskane z tej sprzedaży powinien przekazać na rachunek zfron, oczywiście do wysokości części niezamortyzowanej środka trwałego.

Mając powyższe na uwadze, stanowisko Spółki z o.o. z siedzibą w ... wyrażone w piśmie z dnia 8 stycznia 2016 r. oraz jego uzupełnieniu z dnia 22 czerwca 2018 r. w sprawie interpretacji art.33 ust.2 pkt 5 ustawy o rehabilitacji w zakresie planowanej likwidacji środka trwałego – jest prawidłowe.

W związku z powyższym postanowiono, jak w sentencji.

Interpretacja dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji. Organ w postępowaniu w sprawie urzędowej interpretacji nie może prowadzić żadnego postępowania dowodowego, bowiem przedmiotem postępowania nie jest ustalenie stanu faktycznego – stan ten jest stanem hipotetycznym, określonym przez wnioskującego o interpretację. Nie może go własnymi ocenami podważać, ustalać, uzupełniać ani też zmieniać w jakimkolwiek zakresie, nawet wówczas, gdy w oparciu o inne źródła, czy wiedzę znaną mu z urzędu, powziąłby uzasadnione wątpliwości co do zgodności przedstawionego przez przedsiębiorcę-wnioskodawcę stanu faktycznego z obiektywną rzeczywistością (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp. z dnia 16 lipca 2009 r., sygn. akt II SAB/Go 8/09).

Pouczenie:

Od niniejszej decyzji przysługuje Stronie, za pośrednictwem Prezesa Zarządu PFRON odwołanie do Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do jego wniesienia. Z dniem doręczenia Prezesowi Zarządu PFRON oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez Stronę, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Z upoważnienia Prezesa Zarządu
Państwowego Funduszu Rehabilitacji
Osób Niepełnosprawnych
Dyrektor Departamentu ds. Wpłat

Edyta Domańska

11.07.2018.